

Tárgy: Köszöntő levél a Simonyi Zsigmond helyesírási versenyre

Őszintén sajnálom, hogy egyéb elfoglaltságom miatt nem tudok ott lenni a Magyar Nyelvtudományi Társaság 15. Kárpát-medencei Simonyi Zsigmond helyesírási versenyének döntőjén.

Nem kell bizonygatnom, mennyire fontosnak tartom és szívemen viselem azt a nevelési-oktatási célt, amely az anyanyelv ismeretének perdöntő bizonyítéka: a jó helyesírást. Sok minden nehezíti manapság a helyesírás készségi szinten való elsajátítását, hiszen a nyelvünk soha nem tapasztalt gyorsasággal változik – hogy gazdagodik-e vagy inkább silányul, ennek eldöntése nem az én feladatomban, hanem a nyelvtudósoké. Annál inkább küldetésemnek tartom viszont az anyanyelv ápolását, illetve az anyanyelv-ápolás feltételeinek biztosítását az iskolában.

A verseny kiváló nevelési eszköz, serkent a jobb, a több tudásra, különösen akkor, ha tárgyilagosan, pontszámok alapján lehet dönteni az eredményről.

Így kívánom, hogy minden versenyző tudása legjavát adhassa, és a verseny végeztével azzal a megalapozott reménnyel távozzék a Gólyavárból, hogy felkészültsége, anyanyelvismerete jogán az Egyetem hallgatójaként térhet majd oda vissza.

Köszönöm a szervezők és a felkészítő tanárok munkáját, s kívánom, hogy a verseny szép rendben, szeretetteljes légkörben folyjék, a jól végzett munka örömét és municiót adva a tanév végének megszorodó teendőihez.

Budapest, 2012. május „18.”

Dr. Hoffmann Rózsa